

indbetalt i forrige Finansaar; men det er i Virkeligheden ikke Tilfældet. Gendarmeriets Heste ere først solgte i dette Finansaar, og derfor maa Summen netop opføres paa Tillægsbevillingsloven for dette Finansaar. Det kan ikke hjælpe at tale om en Supplementsperiode, thi i en Supplementsperiode kan kun sælges og udføres de Ting, der staa paa selve Finansloven. De nye Handlinger, der blive foretagne, maa selvfølgelig optages paa Tillægsbevillingsloven. I den Henseende har jeg den afgaaede Finansministers Ord, og de kunne vel være ligesaa vægtige som den højtærede Krigsministers. Nu siger den højtærede Krigsminister, og der fik han Medhold af den ærede Ordfører, at der i Virkeligheden ligger en Godkendelse af Gendarmerikorpslet i, at vi vedtage denne Bevilling paa Tillægsbevillingsloven. Det lød for mig lidt underligt, ja endog helt morøst, at den højtærede Minister og den ærede Ordfører tør stille saadanne Ting frem; thi der skal synes det mig, en grumme lille Beholdning af Fornuft til at indse det gale i dette Ræsonnement. Sagen er jo den, at Loven om Gendarmerikorpslet forfattede vi i Fjor. Der kan derfor ikke være Tale om nu at komme til en Godkendelse af denne Foranstaltning; den er tydelig nok forfattet her i Tinget. Her er blot Spørgsmaal om nogle Heste, og nogen Jurage, som Staten ejer. Det skal sælges, og det er solgt. Spørgsmaalet er da, om Pengene skulle opføres paa Tillægsbevillingsloven eller ej. De bør opføres paa den, siger jeg. Enhver Indtægt og Udgift, der falder i Aarets Løb af den Slags, bør opføres paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Udgifterne naturligvis ogsaa, men det er ikke min Sag at opføre dem, det er Ministerens, og saaledes udtalte jeg mig ogsaa i mit første Foredrag. Ministeren har opført Udgifterne til Middelgrundskortet og Glad-saksplateaet, og det siger jeg ingen Ting til; det er rimeligt, at han har gjort det; han burde have vidst Bested om, hvorvidt han kunde faa den Bevilling eller ikke. Jeg har sammen med Ordføreren stemt mod disse Bevillinger, fordi vi mene, at de have ingen Hjemmel. Hele det Ræsonnement, den ærede Ordfører fremsatte, gør aldeles intet Indtryk her, fordi alle Medlemmerne her vide, at her staa vi ikke og forhandle om Gendarmprovisoriet; dets Stæbne er afgjort for længe siden. Her staa vi og forhandle om det ganske simple Spørgsmaal, om de Penge, der ere indkomne ved Salget af disse Heste, skulle opføres paa Tillægsbevillingsloven eller ikke. Det kan hverken den ærede Minister eller den ærede Ordfører komme bort

fra ved en Forklaring om, at dette skulle være en Godkendelse eller Anerkendelse, eller hvad det nu skal være, af Gendarmprovisoriet. Jeg maa derfor fastholde mit Endringsforslag til Afstemning her i Tinget. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at det vil være den korrekte Vej at opføre disse Summer her paa Tillægsbevillingsloven. Jeg kunde have meget mere Grund til over for den ærede Ordfører at sige, at naar den ærede Ordfører stemmer herimod, er det det samme som en Godkendelse af det, der er sket tidligere. Det agter jeg dog ikke at gøre, fordi jeg mener, at her er Spørgsmaalet et ganske andet, men, naar den ærede Ordfører stemmer imod, kunde jeg meget godt sige, at saa godkender han i Virkeligheden Ministerens Færd ved denne Læselighed, saa mener han, at det er korrekt handlet af Ministeren, at han paa egen Haand har solgt disse Sager, gjort Regnskab op, udført det hele uden at opføre Summerne paa Tillægsbevillingsloven. Der er Logik i en saadan Paastand fra min Side, medens den modsatte Paastand fra den ærede Ordførers Side savner logisk Konsekvens.

Krigsministeren (C. Thomsen): Ja, det er jo meget beklageligt for mig, at den Stæbne har ramt mig, at jeg i Dag har faaet det Studsmaal af det ærede Medlem, at det er en grumme lille Beholdning af Fornuft, der sidder oppe i dette Hovede. Jeg maa imidlertid i denne Henseende trøste mig med, at det kun skyldes, at jeg ikke er i Stand til at forstaa det berettigede i, at man kan forlange, at der paa dette Aars Regnskab atter skal føres en Sum til Indtægt for Statskassen, som allerede er ført til Indtægt forrige Aar, at jeg altsaa mener, at man ikke kan forlange den samme Sum indbetalt i Statskassen to Gange. Det faar da at være noget, der gaar ud over den Beholdning af Fornuft, jeg sidder inde med.

J. Sage: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning i Anledning af den ærede Kultusministers Udtalelse. Da der var Spørgsmaal om Nordruplund, udtalte den ærede Minister, at han kunde godt tænke sig, at hvis Arvefæstene under Sorø Akademi kom i en lignende Stilling og vare Fallittens Rand nær, kunde man inødefomme dem fra Statens Side. Jeg vil i den Anledning spørge den ærede Minister, om det ikke har været hans Mening dermed, at for saa vidt de Afgifter, de paagældende skulle svare til Staten, var usforholdsmæssig store i Forhold til de Indtægter, de havde af vedkom-